

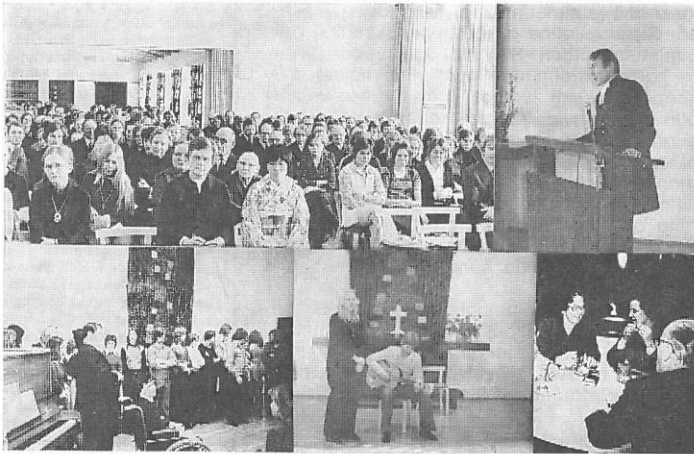
Pirtin Viesti

N:o1 — 11.3.1977

Nurmeksen evankelisen opiston toveriliiton julkaisu

JOUKKORISTISIDE

Tervetuloa toveripäiville 26.–27. 3. 1977

Arkipäivän kristillisyyttä

Tänä aamuna olen saanut luvan välittää Sinulle, kuulijani, erään kansanopiston opiskelijoiden mietteitä siitä, mitkä asiat ja kysymykset tällä hetkellä tuntuvat läheisiltä.

Tällaisia ajatuksia: "Usein iltaisin saatan vapua ajatuksiini. Kuulen äänet ympärilläni, en ole yksin. Kuitenkin tuntuu siltä kuin kukaan ei välittäisi minusta. Saatan pit kään mieltä, onko minun olemassaolollani mitään tarkoitusta. Tarvitseeko kukaan minua?"

"Vaikeinta on oppia suhtautumaan erilaisiin ihmisiin niin, ettei menetä malttiaan, vaikka kaikki asiat eivät menisikään suunnitelmien mukaan."

"Jokaisella ihmisellä pitäis olla joku ihminen, jolle voi puhua. Sitä vain ei ole kaikilla."

"Keneen minä voisin luottaa pettymättä?"

"Kuka opettaisi tutusumaan ja ysyvymään?"

"Nykyään nuori ei ajattele tai uskalla ajatella tulevaisuutta pitkällä tähtäimellä, kun on niin valkea nuorisotyöttömyys."

"Kansanopistossa saa uusia ystäviä, mikä on hyvä asia. Täällä vallitsee hyvä joukko henki. Tämä opisto aika muokkaa luonnetta."

"Koen päivittäin paljon ihmissuhteita — vuodesta toiseen uusia ystäviä, kun entiset katoavat. Mutta kukaan heistä ei ole riittävän läheinen, riittävän luottamuksellinen. Ei Jumala ja Jeesus riitä lohdutukseksi; tavoittamattomia, näkymättömiä, puhumattomia ystäviä — heitä minulle kaupataan."

Mikä on elämän tarkoitus? Mikä on Jumala?

Mistä löydän luotettavan ihmisen?

Mistä löydän ystävän?

Mistä saan työtä?

Tässä siis kysymyksiä. Niitä ei pohdi pelkästään kansanopiston opiskelija, vaan moni muu nuori, myös moni aikuinen ja vanhuskin.

Kysymyksiä keskeltä elämää. — Miten niihin vastata?

Liian vastuutonta olisi tyrmätä kysyjä ja mitätöidä hänen ongelmansa toteamalla:

Kyllä asiat aikanaan selviävät. Kun elämänpelosta sairastunut nuori ei jaksa nähdä elämänsä tarkoitusta, vaan alkaa suunnitella oman elämänsä lopettamista, on turha lohduttaa häntä puhumalla Jumalan suunnitelmista.

Sanattomiksi me useimmiten jääme — on parempi jäädä. Ainoa mitä voimme, on että asetumme tuon ihmisen vierelle — avoinna kuulemaan, yhdessä vastausta etsimään ja yhdessä rukoilemaan.

Tänä aamuna jäämme miettimään nuorten kysymyksiä. Ajattelemme erityisesti Sinua opiskelija, joka pelkää tulevaisuuttasi, Sinua, joka et saa työtä, Sinua, joka kipeästi tarvitsisit ystävän, Sinua, joka koet puheet Jumalasta liian onttoina, Sinua, joka pohdit elämäsi tarkoitusta.

Sinun asiastasi ja puolestasi me tänä aamuna afrikkalaisen rukoukijan sanoin puhumme Jumalalle — Hänelle, jota sanot liian kaukaiseksi: Me rukoilemme Sinua, oi Herra, nuorison puolesta. Siinä annat nuorten kasvaa ruumiillisesti, henkisesti ja

hengellisesti. Tiedämme, että he eivät voi tehdä mitään ilman sinua. Ole hyvä, anna tästä nuorisosta tulla sinun väkeäsi. Me valitsemme allituisesti heidän takiaan. Me toivomme heistä aina jotakin pahaa. Ja kuitenkin he eivät ole yhtään huonompia, kuin me olimme. Me tulemme iän mukana yhä ypeämmiksi. Siinä olet nuorison oikea johtaja. Sinä tiedät tarkoin, mitä se tarvitsee. Se ei tarvitse meidän ummehtuneita moraalisarjajamme. Se ei tarvitse meidän parempaa tietoaamme. Mutta sinun käskyjäsi ja sinun armoasi se tarvitsee. Anna koko maailman nuorisolle kärsivällisyyttä, kuuliaisuutta, nöyryyttä, voimaa ja iloa. Olemme lukeneet, että Euroopan ja Amerikan nuoriso on surullista. Lahjoita sinä heille sydän täyteen iloa. Anna heidän olla sinun nuorisoasi, jotta he eivät pettäisi, niin kuin me täysikasvuiset olemme pettäneet.

(Radioaamuhartaus 11.1.77)

Tuulikki Rantanen

Lisäys viime vuoden viimeiseen numeroon:

Kirjoituksesta "Menkää kaikkeen maailmaan" oli jäänyt pois tekijän nimi; kirjoittaja on lehtori Pirkko Mötönen, joka parhaillaan opiskelee Suomen Luterilaisen Evankeliumiyhdistyksen Kenian-lähetin suuhin kielitä Nairobiassa.

Marianpäivä lähestyy jälleen. Nurmeksen evankelisen opiston toveriliitto viettää silloin perinteisiä toveripäiviään opistolla. Siispä: tervetuloa jälleen niin toveriliittolaiset kuin muutkin koolle Kohtavaaraan! Tämänvuotisten toveripäivien ohjelma on seuraavanlainen:

lauantaina 26.3. klo 18.00 Nurmeksen evankelisen opiston toveriliitto r.y:n vuosikokous opistolla
klo 19.00 iltapala
klo 19.30 toveri-ilta, jossa jaetaan toveriliiton merkit uusille jäsenille; puheenvuoroja käyttävät mm. vt. prof. Pekka Raittila, kirkkoherra Leevi Merikallio ja piirisihteeri Pekka Lehikoinen.

sunnuntaina 27.3. klo 10.00 ehtoollisjumalanpalvelus, jonka toimittaa Juuan seurakunnan kappalainen Martti Mulari
klo 11.30 kirkkokahvi
n. klo 12.30 päiväjuhla, jossa juhlapuheen aiheesta "Herätysliike ja seurakunta" pitää Pekka Raittila; puheenvuoroja käyttävät myös rovasti Toivo Salomaa, Pekka Lehikoinen, Kyllikki Tien-
suu ym.
n. klo 15.00 ruokailu.

Toveripäivillä on erinomainen mahdollisuus ohjelman lomassa hoitaa myös maksuasioita: vuosijäsenmaksuja, ainaisjäsenmaksuja, Pirtin Viestin tilausmaksuja. HUOM! Pirtin Viestin tilausmaksu on noussut: se on nyt 10,— mk. Tämän numeron mukana lähetetään tilillepanokortteja niitäkin varten, jotka eivät pääse paikan päälle maksuja suorittamaan.

Myös opiston kanttiin levy- ja kirjavalikoimaan kannattaa tutustua.

Toveriliittolaiset huomio!

Helluntain tienoolla järjestetään opistolla nimenomaan Nurmeksen opiston aikoinaan käyneitä ajatellen ihan ikioma kurssi "Kristillinen kansanopisto eilen ja tänään". Tervetuloa silloin eri vuosikursien opiskelijat ja opistolla työssä olleet yhteen muistoja virkistämään, keskustelemaan, tapaamaan toinen toisiaan, rakentumaan ja nauttimaan keväisen Kohtavaaran kauneudesta!

Kurssipäivät ovat: 25—29.5.1977. Tässä vaiheessa tiedämme, että Suomen kansanopistojen erikoistuntija tohtori M. O. Karttunen on muka-

na. Oman opistomme eilistä ja tätä päivää edustavat ainakin lehtori Helvi Valkonen, rovasti Toivo Salomaa, diakoni Hilda Piirainen sekä rehtori Kyllikki Tien-
suu. Naapuripiirimme Pielisjärven, nyk. Lieksan, kristillisen opiston miehistä ovat mukana rovasti Eino Ojajärvi ja rehtori Rai-
mo Jalkanen.

Täten kutsutaan KAIKKIA toveriliittolaisia mukaan! Eikä vain olisi mukava tavata esim. Hilma-tätiä, Urajneimoja, Karjalaisen Ainoa ja monia muita! Uusi opisto on käytettävissämme. Tervetuloa!

Omaleimainen oppilaitos

Mitkä ovat ne erityispiirteet, jotka tekevät kansanopistosta toisenlaisen kuin muut koulu- tai muotot tai muut aikuiskoulutuksen työmuodot?

Tärkein on edelleenkin vanha ja usein mainittu kansanopistojen vapaus. Vapaus siinä mielessä, että se sallii maamme jokaisen 86 kansanopiston itse määrätä toimintansa muodoista ja sisällöstä kansanopistojen valtionavusta annetun lain puitteissa. Lakii perustuva ohjesääntö määrittää opiston tehtävän seuraavasti: "Opiston tehtävänä on kohottaa opiskelijan yleissivistystä ja edistää hänen jatko-opintojaan sekä kasvattaa häntä yksilönä ja yhteiskunnan jäsenenä. Opetuksessa ja kasvatuksessa tulee ottaa huomioon opiskelijain ikäkauteen soveltuvat kasvatukselliset periaatteet sekä ohjata häntä itsenäiseen ajatteluun ja opiskeluun". Ei siis ole olemassa mitään yhteistä, opistoja sitovaa valtakunnallista opetussuunnitelmaa, lukuunottamatta yleislinjaa ja eräitä ammatillista koulutusta antavia linjoja. Niissäkin tapauksissa opistolle jää vielä runsaasti liikkumatilaa oman ideologiansa tai taustayhteisönsä kasvatuseriaatteiden toteuttamista varten.

Vapautta on myös käyttää niitä opetusmenetelmiä, jotka parhaiten soveltuvat kullekin opistolle. Meillä on melkein pä rajoittamattomat mahdollisuudet kokeilla erilaisia menetelmiä, luonnollisesti vahvistetun opetussuunnitelman mukaisesti. Siihenkin voidaan tehdä muutoksia jopa kesken työvuoden, ja kaikilla henkilöryhmillä on mahdollisuus, vieläpä lain velvoitekin osallistua suunnitteluun ja kehittämiseen ja näin vaikuttaa opetus- ja kasvatustyöhön. Harvassapa lienevät työpaikat, joissa työntekijällä on niin suuret oikeudet itsenäisesti kehittää työtään kuin kansanopiston opettajilla ja muillakin henkilöryhmillä!

Mutta vapautta on, että todella tehdään jotain, vapautta ei ole henkinen laiskuus ja alistuminen.

Kansanopisto on joustava laitos. Se voi muuttaa nopeasti opetussuunnitelmaansa. Se voi ottaa tehtäviä, joita mikään muu laitos ei sillä hetkellä kykene suorittamaan. Mutta sen on kyettävä myös luopumaan vanhentuneista muodoista ja tehtävistä.

Kansanopisto on sisäoppilaitos, missä pääpaino on ihmisen kaikinpuolisella kehityksellä. Kansanopisto pyrkii kasvattamaan opiskelijaa sekä yksilönä että yhteiskunnan jäsenenä ja nimenomaan tässä järjestyksessä. Sisäoppilaitos on koettu tehokkaaksi oppimistuloksiltaan. Sen mahdollisuudet tarjota harrastustoimintaa ovat ylivoimaiset. Sisäoppilaitoksen luomat ihmissuhteet voivat olla ratkaisevia yksilön kehitykselle. Eivät suotta monet sano kansanopistotalveaan elämänsä rikkaimmaksi ja onnellisimmaksi ajanjaksoksi. Ei pidä kuitenkaan ummistaa silmiä internatin negatiivisilta puolilta ja aina on syytä muistaa, että sisäoppilaitoskin on vain väline eikä itsetarkoitus. Väline, joka vaatii jatkuvaa huolenpitoa ja kehittämistä.

Suurin osa kansanopiston opettajista on taitavia ammatti-ihmisiä, mutta myös lähimaisia. Monista voidaan edelleenkin sanoa, että he tekevät työvelvollisuuksiensa normeista piittaamatta kutsumuksenaan työtään.

Kaiken kaikkiaan, kansanopistoilla on voimavaroja, jotka antavat uskoa ja oikeutettavat optimismin. Meidän on kyettävä hyödyntämään resurssimme entistä paremmin ja ennenkaikkea meidän on tiedotettava siitä työstä, mitä me teemme. Suuri osa työhöme kohdistuvasta egatiivisesta arvostelusta johtuu tietämättömydestä. Sitä vastaan meidän on noustava taisteluun ja hyökättävä kaiken sen puolesta, minkä itse uskomme ja koemme olevan työssämme arvokasta ja ainutlaatuaista.

Kohtavaarassa maaliskuun 6 päivänä 1977

PAAVO SUVANTO

Nimeni on Kaija Läti, ja toimin tällä hetkellä opiston kurssisihteerinä. Synnyin v. 1955 perheeni neljästä lapsesta nuorimmaisena. Puolitoistavuotiaasta lähtien olen ollut nurmeslainen, ja edelleenkin viihdyn oikein hyvin pienessä kaupungissamme.

Ylioppilaaksitulon jälkeen (v. -74) olen yrittänyt löytää itselleni oikeaa alaa kokeilemalla erilaisia vaihtoehtoja. Opiskelin vuoden matkailupalvelukursilla Joensuussa ja sen jälkeen vuoden Käsiyönopettajan koulutuslinjan kankaan-kudonnankursilla Helsingissä tarkoituksena valmistua joskus käsiyönopettajaksi.

Työni opistolla aloitin lokakuussa, jolloin toimin kanslistin sijaisena kuukauden ajan. Joulun jälkeen sain uuden viransijaisuuden, tällä kertaa kudonnan opettajana. Ja nyt olen yrittänyt kovasti perehtyä kurssisihteerin tehtäviin kolmen viikon ajan. Mitä kurssisihteerin tehtäviä? Kolmen viikon kokemuksesta en voi vielä hyvin paljon kertoa, mutta tässä muutamia asioita, jotka mainitaan toimenkuvauksessa. Kurssisihteerin

- suunnittelee opiston rehtorin johdolla opiston vuosittaisen kurssikierron
- valmistaa ohjeiden mukaan kutakin kurssia varten opetussuunnitelman ja koulutajasuunnitelman

- vastaa kurssien tiedottamisesta ja tiedonkulusta
- toimii kurssien kurssisihteerinä tai tarvittaessa johtajana

- vastaa kurssien opetustiloista kaluston ja opetusvälineistä saatavillaolosta ja kunnosta sekä monistustarpeista

- huolehtii kurssitoiminnan tilastoinnista ja kertomuksista
- ottaa vastaan kurseille ilmoittautumiset ja lähettää kurssikutsut osanottajille
- laatii osanottajalutellon kurssilaisista.

Kaiken kaikkiaan työ on hyvin vaihtelevaa ja monipuolista. On kiva, että voi tavata erilaisia ihmisiä ja että voi suunnitella kaikenlaisia tunteita.

Vapaa-aikana harrastan käsitöitä kaikissa mahdollisissa muodoissa. Inspiraatiot löytävät usein ja viimeisin innoitus on kankaanpainausta. Suuri osa vapaa-aikasta kuluu myös ystävien parissa, ja matkailuopin tonttikirjoja lukien.

Asioita, joista pidän, ovat mm. tummanruskea väri, kissat, puhdas luonto ja pienet lapset; erityisesti kaksi suolaista kummityttöäni.

Tämä opisto on ollut kaikin puolin positiiivinen yllätys minulle. Talon henki on lämmin; olen oikein onnellinen saadessani työskennellä näiden kivojen ihmisten parissa. Tavaatan Kohtavaarassa!

Tämäkertaisen Pirtin Viestin pääkirjoituksen kirjoittaja Oriveden Opiston rehtori Paavo Suvanto (vas.) ja haastateltavamme osastopäällikkö Kosti Huuhka (oik.) opiston matseissa. (Kummallakin on upouusi Nurmeksestä hankittu turkishattu, sutta ja supia.)

Pirtin Viesti sai äskettäin tilaisuuden haastatella kouluhallituksen vapaan sivistystyön osaston osastopäällikköä tohtori Kosti Huuhkaa. Hänet tavoitettiin hiihtoladulta. Seuraavassa eräitä kysymyksiä ja niihin saatuja vastauksia:

Mitä Suomen kansanopistointamalla tällä hetkellä näyttää?

Kysymyksen militaristista kielenkäyttöä jatkaakseni voin

sanoa, että kansanopistorintamalla näyttää vallitsevan tyyppillinen asemasotavaihe, jossa vahvistetaan omia asemia. Näenkin tilanteen suhteellisen vakiintuneena. Keskiasteen uudistus, joka eniten tulee vaikuttamaan opistojen asemaan, on vasta edessä. Sen vaikutus tuntuu lähinnä 1980-luvun puolella. Sitä ennen ei opistojen kohdalla tule mitään mullistavaa tapahtu-

maan.

Mikä on käsityksenne Suomen opistoista, jos niiden tilannetta verrataan kansanopistojen tilanteeseen muissa Pohjoismaissa?

Meidän opistomme ovat keskimäärin pienempiä kuin muissa Pohjoismaissa. Erityinen ero on siinä, että meillä on myös hyvin pieniä opistoja, jollaisia muissa ei ole ollenkaan. Tämänhetkisessä tilanteessa ei muita kovin suuria eroja olekaan kuin se, että Ruotsissa peruskoulu-uudistus on aikaisemmassa kuin meillä Suomessa. Siellä ollaankin tällä hetkellä siinä sopeutumistilanteessa, johon Suomessa joudutaan vasta 1980-luvun puolivälin tienoilla.

Mikä on Suomen kansanopistolaitoksen pahin vihollinen tällä hetkellä?

Ei kansanopistolla ole vihollisia ollenkaan! Se on päin vastoin Suomen kansan lempilapsi. Vihollisuutena ei tule pitää sitä, että tällä hetkellä kansanopistolla ja sen toimintaan kohdistetaan entistä enemmän ja entistä täsmällisempiä odotuksia. Kyllä kansanopisto on kaikkien tahojen lempilapsi. Siihen kohdistettu kritiikki on lähtöisin yksilöistä eikä mitään erityistä taholta. Kansanopistolla ei siis ole mitään pahoja vihollisia.

Millaisena näette pienen pohjoiskarjalaisen kansanopis-

ton tulevaisuuden?

On vaikea arvioida asiaa yhden opiston kannalta. On näet alvan toist esittäviä arvioita siinä tapauksessa, että tuo opisto on maakunnan ainoa tai siinä tapauksessa, että opistoja täällä on pari tai vaikka viisi. Yhden opiston kannalta katsottuna tulevaisuus viime kädessä riippuu siitä, miten aktiivinen opisto on ja miten se pystyy näkemään erilaiset koulutustarpeet ja tuottamaan niiden mukaisia opistopalveluja. Tämä on kyllä ollut kansanopiston ongelmana aina — ennen yhtä hyvin kuin nytkin.

Nurmeksen opistossa on tällä hetkellä vieraiden kielten ja matkailualan linja. Millaisia tulevaisuuden mahdollisuuksia arvelette tällä linjalla olevan?

Kyllä minäkin haluaisin nähdä, millainen tulevaisuus tällä linjalla on! Kielettä ainoastaan tarvitaan, ja eiköhän matkailuinkin jatku ja sen alalla tarvita yhä enemmän henkilöitä. Niinpä linjan koulutuksella satataa olla tulevaisuutta. On perusteltua pitää allaista koulutusta tarpeellisenä. Näin olen myös opistolalla, joka sitä järjestää, on tehtävää. Eri asia on, millaiseksi matkailualan koulutus tulevaisuudessa rakentuu, mutta siittäähän meillä ei toistaiseksi ole tietoa.

Kiitos!

Evankelisten opistojen talvipäivät Sairalan opistolla

Tyttöjen sarjan voittaja Merja Karpinen vastaanottamassa palkintoa opettaja Aimo Virtaselta.

“Tuitun” tervehdys

Olin nelisen vuotta sitten opistossa, mutta aiomme oli silloin aikaan aivan toisenlainen kuin nyt: asumme evakko-opistossa Kuokkasenrannan koululla. Sinne sopi vain 30 opiskelijaa. He olivat kotoisin läheltä opistoa, pääasiassa Pohjois-Karjalasta. Tuntuu ankealta nähdä asuinhuoneensa: se oli koulun entinen opetusvälinevarasto. Siinä meitä asui neljä tyttöä: juuri ja juuri mahdumme siinä komerossa nukkumaan, sen sijaan ei missään kohden voinut liikkua kaksi rinnan, ilmanvaihtokin oli puutteellinen. Mutta kun kevättä kohden tultiin, tuntuu vaikealta erota opistokodista, joka talven aikana oli tullut rakkaaksi.

Tietenkin teimme Lapinmatkan Hettaan. Se tiivisti opistohenkeä puolella. Voi, miten valtavan ihana matka se oli! Iihdimme, saunomme; aamuisin pidettiin oppituntejakin. Se oli suloina aikaa.

Vaikka neljä pitää vuotta on takana, on Nurmeksen evankelinen opisto minulle edelleen rakas paikka. Kotini on täällä ja henkilökunta on hyvin leppoista porukkaa, samoin opiskelijat. Itse olen opistoajan jälkeen ollut työssä Helsingissä. Viime syksynä kävin kolmen kuukauden kurssin Raamattuopistoilla. Sain siitä kurssilta paljon ja tahtoisin siitä jotakin myös Pirtin Vestin lukijoille jakaa:

Uudestisyntyminen ja armolahjat

Olen monesti joutunut miettimään, mitä uudestisyntymisen todella tarkoittaa. Viitataan Jeesuksen sanoihin Raamatusta, kun hän sanoi Nikodemukselle: ”Totisesti minä sanon sinulle: joka ei synny uudesti ylhäältä, se ei voi

nähdä Jumalan valtakuntaa”. Siis: Jeesus ei jättänyt asiaa mitenkään epäselväksi vaan sanoi, että tulee syntymä uudelleen ylhäältä, Jeesus ei maininnut: kunnan käyt kirkossa ja olet jonkun verran hengellinen, niin kyllä pelastut ja taivaaseen pääset. Ei, vaan Jeesus sanoo ehdoilla: joka ei synny uudesti, se ei näe Jumalan valtakuntaa. Meidän tulee tietää, oimmeko Jumalan perillisiä vai saako tämä maailma viedä meidät mukanaan ilman Jeesusta.

Joskus nauretaan, että nuo uskovaiset ovat hölmöjä, kun uskovat sellaista, mitä ei voi todistaa. Mutta jokainen, joka syntyy uudelleen ylhäältä, on Jumalan perillinen ja kaikki Jumalan lupaukset seuraavat häntä. Se juuri onkin ihmeellistä, että Jeesus vielä tänä päivänä elää ja vaikuttaa.

Olen myös joutunut miettimään, miksi Jeesus olisi niin julma, että anaisi mennä helvettiin kaikkien, jotka eihän häneen usko; eihän se olisi rakkautta. Mutta tässä on pieni hienous: Jeesus antaa jokaiselle ihmiselle mahdollisuuden kuulla pelastuksesta. Hän ei jätä mitään epäselväksi eikä sano: kunhan olet vähän hengellinen, pääset taivaaseen, eikä: kunhan sinut kerran on kastetut, pääset ilman muuta taivaaseen. Hän haluaa, että kasteen jälkeenkin seuraat häntä. Hän antoi sinulle vapaan valinnan, ei pakota mihinkään. Mutta hän teki työnsä, että me saisimme vapauden hänessä. Siispä kaikki, jotka ottavat hänet vastaan, saavat voiman tulla hänen opetuslapsikseen. Tämä lupaus seuraa kaikkia. Haluaisitko sinä tuohon rimeen? Vielä yksi asia, josta haluisin kirjoittaa: nuo armolahjat. Mitä ne ovat? Ne ovat voima, jonka Jumalan lapsi voi saada, niin kuin opetuslapset-

Iskuporukamme startti tapahtui opiston pihalta keskiviikkonaamuna hieman kahdeksan jälkeen Nurmeksen Auto Oy:n linja-autolla. Pakkasaamun kunniaksi sen täytyi kiskoa käyntiin pihalle jäänyt henkilöauto. Matkalle lähti hyvin treenattu ja valmentunut hiihtojoukkue sekä tietenkin myös huoltajat. Lähtijöitä oli tupaantunut matkaan peräti 16 henkeä linjin alkaessa kaasutella kohden lattia.

Kiteen opistolle poikettiin murkinoimaan ja kerittiinpä vielä hieman katsella kyseisen opiston tilojakin. Huomattiin siellä olevan peräti kolme saunaa, mutta eihän nuo opistommeakaan siinä suhteessa jälkeen jää, kolmehan niitä on täälläkin.

Matkaa jatkettaessa olettiin kyytiin Kiteen huutosakki ja hiihtoporukkin, mikä ei nyt kyllä näyttänyt yhtä hyvin valmennelta kuin ommelle. (Tämä osoitautui myös myöhemmin oikeaksi). Joku keksi välillä ryhtyä laulamaan ja taisipa syntymä yhteislauluakin. Välillä poikettiin baariin kahvitauolle, ja taas matka jatkui.

Vihdoin pitkän istumisen ja pienen haeskelun perään mutkaisen tien päästä löytyi litin kirkonkylä. Mutta kuinka ollakaan, kansanopisto ei siellä ollutkaan. Oli vain jokunen tulo ja kaunis kirkko. Neuvottiin vain takaisin päin ja löytyihän se opistokin lopulta. Valkomasta. Ennätettiin juuri parhiksi ajoissa perille, nimittäin päästiin suoraan ruokapöytään ja sapuskahan maistui.

Sieltä muiden joukosta erottui tuttu hahmokin. Nimitkin tuntui tutulta. Tuulikki Rantanenhan se siellä.

Majapaikka järjestyi likalle valon kartanon toimistohuoneesta, kun taas pojat saivat tyytyä sen alakertaan.

Ilalla oli sitten hiihtopäivien aikajaiset, joulukilpailun (kahvia, teetä, leipää ja pikkupullaa, joiden koko oli aivan toinen kuin Nurmeksen suunnalla) jälkeen jatkuivat opistojen esittävyyksillä. Aikanaan Nurmeksen opiston väkikin pääsi esittymisluovalle: laulettiin opistomme tunnuslaulu ja vielä tyttökvartetti esitti laulunsa.

Torstaipäivä käynnistyi aamupalan ja aamuhartauden jälkeen vapaalla ulkoilla ja hiihtoharjo-

tuksilla. Pitkä liuta toinen toistaan nopeampia hiihtäjiä kiihuhti tutustumaan latuun ja suorittamaan vielä viime hetken harjoituksiaan.

Päivällä syvennettiin pohtimaan Kristuksen ylösnousemusta raamattutunnin merkeissä. Sitten pääsivät vielä aamu-unisetkin lauantuun tunnukselle. Ladun kerrottiin olevan tällä kertaa sopiva, ei niin tasainen ja vähäluminen kuin toissa vuonna eikä yhtä mäkinen kuin vuosi sitten Nurmeksessä. Musiikkituokioon oli saatu vierailijoiksi litin seurakunnan nuorten kuoro, joka esitti laulua vahvistinlaitteiden kera; kuoron johtajan kertoman mukaan ensi kerran. Lisäksi esiintyi musiikkituokiossa HEK:n lauluryhmä Henskelit.

Ilalla pääsivät loputkin opistot vielä esittämymään, kertomaan kuulumisensa ja esittämään omat ohjelmansa. Ilta päätettiin yhteiseen ehtoolliseen viettoon.

Iltaoystä, kun suurhiihtäjämme jo valmistautuivat nukkumaan, tuli tunne, kuin olisimme eksyneet navettaan; seinän takaa kuului kummallisia ääntelyitä ja surkeimpana niistä kuului pössin valitus, mikä tietenkin meitä kovin kumastutti. Onneksi porukamme kuopus keksi pyytää, että pässi laskettaisiin oven ulkopuolelle. Emme nähneet, tapahtuiko todella näin, mutta se on hyvin todennäköistä, sillä määriminen lakasi.

Olikin jo perjantai ja edessä kova sarpailu voitosta ja muistakin sijoituksista. Yhdeksän aikoihin alkoi ladulla olla kovia sukisijoita poikien aloittaessa kymmenen kilometrin taivalta. Perään pyyhäisivät tytöt, joista varsinkin numero 48 kannatti pitää visusti mielessä. Siinä pörhässä ladulle tyttö, jota ihmettelivät edellä lähteneet kilpailijat vielä kilpailujen päätyttyäkin, että kukaan mahtoi olla se, joka minut ohitti tuolla meässä. ”Vaan kyllä osas mennä sitten lujoo”. Kuka muu siellä olisi ollut kuin Nurmeksen opiston Merja Karpinen Totta kai! Tyttöjen perään lähtivät henkilökunnan miesten joukko ja miehiä lähtivät lopulta hiihtämään kilniin henkilökunnan naiset.

Palkintojen jaossa selvisi, että voitto tyttöjen sarjassa tuli pitkistä aikaa Nurmekseseen, Merjal-

le. Tietenkin. Merja voitti toiseksi tullutta kilpailijaa peräti toista minuuttia ja aika oli loistava viidellä kilometrillä: 22.11.

Henkilökunnan miesten sarjassa tuli hopeasia Vesa Kaskisen sijoituksella toiseksi ainoastaan muutamia sekunteja voittajalle hävinneenä. Vielä palkintojen jaossa ilmoitettiin meidän opiskelijoiden yhteistuloksen oikeuttavan neljanteen tilaan, mikä tarkastuslaskennan jälkeen loksemme muuttikin kolmanneksi. Kaikki hiihtäjämme hiihtivät siis erinomaisesti, kun joukkueellemme tuli pronssiakin. Arvopalkinnoista jäi siten saavuttamatta vain jumppapalkinto, mihin meillä kyllä ommankin olisi ollut myös hyvät mahdollisuudet, mikäli varatorimmekin olisi otettu mukaan. Mahdollisesti?

Linja-nurmeesta käänsin suunnan kohti Nurmesta noin yhden aikoihin ja palumatka voitoin aloittaa hyvillä mielin. Voitiin myös hyvästellä kummuskartano ja Sairalan opisto.

Tulomatalla poikettiin taas Kiteelle, jonne heitettiin Kiteen opistolaiset ja jossa saatiin muonataydennystä. Pitkän koroitelyn jälkeen saavuimme vihdoinkin takaisin opistolle noin kello 21:n paikkeilla. Opisto oli vielä turvallisen näköisesti pystyssä, vaikka reksekin oli mukana ja olihan vielä vastaanottajajoukkokakin odotamassa. — KK

Hiihtokilpailujen tulokset:

Poikien sarja: 1) Jouko Pälkki Karstula 34.37, 2) Matti Kaunio HEK 40.29, 3) Juha Valkainen Karstula 40.58, 4) Markku Korhonen Nurmeksen 45.57, 11) Hannu Kettunen Nurmeksen 47.30, 13) Jouko Saastamoinen Nurmeksen 47.57.

Tyttöjen kilpailu: 1) Merja Karpinen Nurmeksen 22.11, 2) Riitta Kallio HEK 23.18, 3) Anja Aaltonen Sairala 23.28, 22) Sirpa Lätti Nurmeksen 27.44, 31) Tuija Kala Nurmeksen 29.23, 34) Merja Hökki Nurmeksen 30.15.

Opiskelijoiden joukkue tulokset: 1) Helsingin Evankelinen Kansankorkeakoulu 3.23.02, 2) Karstulan ev. kansanopisto 3.35.21, 3) Nurmeksen ev. kansanopisto 3.40.42.

Henkilökunta, miehet: 1) Veijo Anttola Sairala 20.58, 2) Vesa Kaskinen Nurmeksen 21.49, 3) Tarmo Seppänen Sairala 22.14. Naiset: 1) Marjatta Nurmiraanta Kitee 26.01.

kin saivat helluntaina. Ne eivät ole mitään pelottavaa tai jotakin hurmahenkistä. Miksi niistä Raamatusta kerrotaisiin, jos armolahjat eivät kuuluisi sinullekin lukija, joka uskot Jeesukseen? Me olemme oppineet ajattelemaan, että armolahjat kuuluvat vain helvintailaisuuteen, koska siellä puhutaan kiellillä jne., ja sehän on meistä hurmahenkistä ja pelottavaa.

Kuule, lukija, näin ei ole. Kyllä armolahjat kuuluvat juuri sinulle. Ne ovat ihmeellinen voima. Kun näet, mihin tämä maailman meno johtaa, mieltä, tarvitsetko sinä jonkin voimaa, jolla voit itseäsi rakentaa. Ota selvää, mikä on sinun armolahjasi ja anna se Jumalan kunniaksi. Samalla saat itse ihmeellisen voiman. Älä arkaile! Luota, että Raamattu ja sen lupaukset kuuluvat juuri tähän päivään. Lue apostolien teot ja mieltä, mitä se sinulle antaa!

Terveisin Tuulikki Lindström

teologian maisteri Tuulikki Takaisin Kohtavaaraan palasi Rantanen hoiti opistomme rehtorin toiminta 1.9.1975—31.12.1976. Tämän vuoden alusta hän siirtyi Loimaan evankelisen kansanopiston rehtoriksi.

1.1.1977 lähtien rehtori Kyllikki Tiensuu. Puolentoista vuoden opiskeluvirkavapaus päättyi.

Nurmeksens evankelisen opiston kannatusyhdistys r.y:n

Toimintakertomus vuodelta 1976

Kannatusyhdistys

Nurmeksens ev. opiston kannatusyhdistys r.y. kokoontui 1976 vuosikokoukseen helmi- ja syyskokoukseen marraskuussa. Kannatusyhdistyksen jäsenmäärä oli 260. Jäsenhankinnan tehostaminen on edelleen toimenpiteitä vaativia asioita.

Johtokunta

Puheenjohtajana on toiminut rovasti Toivo Salomaa, varapuheenjohtajana opettaja Väinö Vakkilainen ja jäseninä: kunnallisen uuvos Eero Huittinen, ylikonsultori Toivo Komulainen, opettaja Lyyli Kortelainen, sosionomi Liisa-Helena Kuittinen, piirisihteeri Pekka Lehikoinen, rovasti Leevi Merikallio, maanviljelijä Arvi Mustonen, maanviljelijä Jorma Piironen, maisteri Ralli Töntsi, kauppaneuvos Juho Törhönen.

Johtokunta on kokoonnut yhteen (9) kertaa. Nurmeksens Kauppa-Osakeyhtiö tarjosi tilat 3 kokoukselle.

Perusoppijaksot

Keväällä 1976 sai perusoppijaksos päästötodistuksen 21 opiskelijaa, heistä 14 opinto- ja 7 käytännön linjalta.

Syksyllä 1976 astui voimaan opiston perusoppijaksos uudistetun suunnitelma. Se pohjoutuu

opiston vuonna 1975 toimineen suunnitteluyöryhmän tekemiin ehdotuksiin. Uudistettu perusoppijaksos suunnitelma sai kouluhallituksen vahvistuksen 9.6.1976. Sen mukaan jakautuu perusoppijaksos opetus kolmelle linjalle:

Yleislinja opiskelee kansanopistoille valtakunnallisesti vahvistetun opetussuunnitelman mukaisesti peruskoulun oppimäärää aikuisovellutuksiin; tämän linjan perusoppijaksos kestää 32 viikkoa.

Uusimuotoinen käytännön linja pyrkii kehittämään opiskelijoiden luovuutta ja käytännön tekemisen, lähinnä käsityön, taitoa; käytännön linjan perusoppijaksos toteutetaan kahtena 15 viikon kurssinä, erikseen syys- ja kevatlukukaudella.

Vieraiden kielten ja matkailualan linjan opetus koostuu 2/3 vierailusta kielistä (englanti, ruotsi, saksa alkeet); päätyrkimys on käytännön kielitaidon kehittämiseksi; 1/3 opetuksesta käsittää perustietoutta matkailualalta; tämän linjan toteutetaan kohtena 15 viikon kurssina.

Syysyllä 1976 oli räille linjoille hakijoin yhteensä 108. Opiskelijasuunnitelmat asetettiin rajoituksia kutsuttavien määrälle. Perusoppijaksosin vahvuus syyslukukaudella 1976 oli 46, joista yleislinjalta 15, käytännön linjalta 8 ja matkailulinjalta 23. Perusoppijaksolta kertyi syyslukukaudella opiskelijaviiikkoja 690.

On ilmeistä, että suoritettu opetussuunnitelman uudistus vakiinnuttaa perusoppijaksosin opiskelijamäärän opiskelijapaikkojen lukua vastaavaksi ainakin lähivuosiksi.

Kurssit

Lyhyempien, vähintään 5-päiväisten, kurssien osallistujamäärä on ollut jatkuvasti lisääntymässä. Vuonna 1976 järjestettiin kurssit lähinnä kesällä, vain vieraiden kielten ja matkailualan kurssi oli rinnan perusoppijaksosin kanssa kevatlukukaudella 1976. Osallistujamäärät olivat seuraavat:

— vieraiden kielten ja matkailualan kurssi	25
— kodin tekstiili	18
— asustekurssi	18
— karjalaisen kulttuurin kurssi	43
— kultaisen iän kurssi	18
— vieraiden kielten ja kuvaamat kesäluokio	34
— englannin kielen ja kulttuurin kurssi	23
— kankaanpainanta ja batiikkokurssi	18
— loma- ja luontokurssi	49
	yht. 228

Kurssien opiskelijaviiikot 1976: 543. Työvuoden 1975—1976 vuosio opiskelijamääräksi saatiin 63.

Muu toiminta

Varsinaisen kansanopistolain edellyttämän toiminnan lisäksi opiston tilat ovat myös 1976 olleet tiiviissä käytössä:

12—13.1. Kuopion hiippakunnan kanttorien koulutuspäivät.
1.2. Lieksan eläkeläisten vierailu.
19—20.2. Evankelisten opistojen talvipäivät, n. 120 osanottajaa evankelista opistoista. Hiitola-malaisia, mm. kansleri Mikko Juva ja piispa Paavo Kortekangas.

11.3. Yhteisvastuujuhla.
21.3. Nurmeksens rovastikunnan pyhäkoulunopettajien virkistyspäivät
13—15.8. Nuorten kesäpäivät, n. 600 osanottajaa, opistolla maajoitui 400.

Kesällä pidettiin rinnan kodin tekstiili- ja asustekurssin kanssa yhdessä EYL:n kanssa rippikoulu-leiri ja tarjottiin Pohjois-Karjalan Marttipiirille tilat tyttöjen kotitalouskurssin järjestämiseen.

KOKOUSKUTSU

Nurmeksens evankelisen opiston toveriliitto r.y:n vuosikokous pidetään opistolla lauantai 26.3.1977 klo 18.00. Käsitellään sääntöjen määräämät vuosikokousasiat.

Kohtavaarassa helmikuun 10 päivänä 1977

HALLITUS

Pirti Viesti

Nurmeksens evankelisen opiston toveriliitto r.y:n julkaisu.

Ilmestyy neljänä numerona vuodessa, tilausmaksu 10,— mk.

Päätoimittaja:
Paavo Kukkonen

Valokuvat:
Vesa Kaskinen

Osoite:
Linja 1 12
75999 NURMEKSEN
Puh. 976-30012

Painopaikka:
Nurmeksens Kirjapaino Oy

Linja-autoretkikuntia majoitettiin 11 kpl. Yöpymysvuorokausia kertyi opiston ja toveriliiton tiloissa kesällä 1976 yhteensä 1868. Kohtavaarassa helmikuun 7 päivänä 1977

KYLLIKKI TIENSUU
rehtori

(Jatkuu seuraavassa numerossa)

Nurmeksens evankelisen opiston kesäkurssit

1.6.—15.6. KODIN TEKSTIILI- JA ASUSTEKURSSI

Kudontaa opettaa KTeO Aune Surakka ja ompelua TKO Terttu Komulainen. Kodin tekstiilien, mattojen, raunujen, matkahuopien ym. sekä kesän ja talvenkin vaatteiden ja asusteiden valmistamista. Vuorokausimaksu 50 mk. Kurssilla voi olla mukana myös yhden tai kahden viikon ajan sekä osallistua opetukseen opiston ulkopuolella asuen.

18.6.—22.6. IKONITAITEESEEN JA IKONINMAALAUKSEEN PEREHDYTTÄVÄ KURSSI

Opettajana HuK Ralli Töntsi; luennoitsijoina FT Aune Jääskinen ja kirkkoherra Raimo Töntsi. Kurssimaksu 250 mk.

22.—26.6.1977 KARJALAISEN KULTTUURIN KURSSI OHJELMA:

Kesäviikkona 22.6. Kurssi alkaa Heinävedellä Valamon luostarissa klo 14. Tutustutaan Valamon ja Lintulan luostareihin. Ne, jotka haluavat mennä Valamoon jo edeltävänä päivänä, voivat itse tilata sietoja majoituksen os. 79860 Suuraho tai puh. 97262/Juurikasalmi 782, 783. Varaus on syytä hoitaa hyvissä ajoin. Niille, joiden matkareitti kulkee paremmin Nurmeksens kautta, järjestetään opistoilta lähtevä linja-autokyytti klo 11.00, ruokailu ennen matkalle lähtöä, klo 10.00. Ilaksi

palataan opistolle, jossa on esitys Nurmeksens matkailukaupunki- ja Bomba-talohankkeesta sekä tutustumistilaisuus "Terveh tulua!"

Torstaina 23.6. Aamupäicällä professori Kauko Pirisen luento savolaisista ja pohjoiskarjalaisista sukunimistä sekä tohtori Heikki Koukkusen luento karjalaisen perinteen erityispiirteiden elvyttämisestä. Keskustelua. Iltapäivä vietetään "murginapäivän" merkeissä: karjalainen ruokaperinne ruokaohjeineen, piirakantekoa, KTO Suoma Koistinen. Karjalainen pitopöytä klo 17.00, mukana myös maaherra Esa Timonen, joka kertoo karjalaisuuden tulevaisuudennäkymistä Pohjois-Karjalassa. Paneelikeskustelu tämän päivän karjalaisuudesta, mukana Esa Timonen, Kauko Pirinen, Heikki Koukkunen, Pertti Pakarinen, puheenjohtajana Raimo Töntsi. Iltan kuluessa tutustutaan myös karjalaiseen kyykkäpellin Sulo Karhun opastuksella. Käspaikka-näytely.

Perjantaina, juhannusaattoona 24.6. Johannes Kastajan päivän liturgia Nurmeksens ortodoksisessa kirkossa, arkkipispa Paavali. Lauuluyhtye Tszioit on juhannusaaton ohjelmassa mukana. Iltapäivällä arkkipispa Paavalin esitelmät ortodoksisesta musiikista ja rukoukselämästä. Iltalla osallistuu klo 20.00 Nurmeksens evankelisen opiston toveriliiton perinteiseen kokkojuhlaan, jonka ohjelmassa mm. kaupunginjohtaja Pertti Valinonpään tervehdys. Juhannusyön risteily Pielisellä.

Lauantaina, juhannuspäivänä 25.6. Jumalanpalvelus Nurmeksens evankelis-luterilaisessa kirkossa, minkä jälkeen tutustutaan kirkkoon, vanhaan kirkkoharjuun ja Nurmeksens hengellisten liikkeiden historiaan rovasti Aatto A. Koiviston opastuksella. Patikkaretki Nurmeksens Mujejärven Kalmnonniemen maastossa, mukana Tauno Koljonen, Tuomas-kvartetti, Lipinlahden Pelimannit. Sulhastus-näytelmä karjalain murteella. Rinnakkaisohjelmana retki taitteijia Eeva Rynnäsän ateljee-kotiin Lieksan Vuonisjärvellä. Urkumusikki-ilta Nurmeksens kirkossa, diplomaarikuri Eero Väätäinen.

Sunnuntaina 26.6. Retki Kuopioon, missä tutustutaan ortodoksisen katedraalin khra Matti Sidorovin johdolla klo 12.00 ja ortodoksisen kirkkomuseoon intendentti Thomenin opastuksella klo 15.00. Kurssin päätös Kuopiossa n. klo 17.00, mukana maht. arkkipispa Paavali.

4.7.—23.7. VIERAIDEN KIELTEN KESÄLUOKIO

— pyritään aktiiviseen käytännön kielitaidon kehittämiseen kielistudion sekä brittiläisistä ja amerikkalaisista englantiä äidinkielenään puhuvien opettajien avulla

— lukiotasoisens englannin lisäksi tehokurssi ruotsin kielellä

— tarvittaessa myös saksan kielens alkeita

— kurssi soveltuu erinomaisesti ylioppilaskirjoitusten kuullun ymmärtämiskokeeseen valmistautumiseen

— ohjelmassa on myös runsaasti keskustelua ja kirjallisen ilmaisen harjoittelua; vapaa-aikakin pyritään viettämään englanniksi!

— kielituntien lisäksi yleisluentoja

— harrasteaineina keramiikkatyö, taitteijia Vappu Eskelinen, ja musiikki, "Scopus-musiikki" Juha Haapaniemi.

Kesäluokion rehtorina toimii op. Juha Haapaniemi. Opettajina FK Maija Liisa Pasanen, DKK Terhi Yli-Patola, Janet Lönnström, B. A., Dominic Bellenger, Ph.D. Mukana on myös AFS-stipendiaatteja USA:sta. Opintomaksusta, joka on 20 mk, peritään ilmoittautumismaksuna 10 mk; ilmoittautuminen kesäkuun aikana. Täysihoidosta peritään koko ajalta 450 mk. Lisäksutannuksta aiheutuu mahdollisista retkistä. Kurssille voi osallistua myös opiston ulkopuolella asuen.

25.7.—29.7. ENGLANNIN KIELEN JA KULTTUURIN KURSSI

Asiantuntijana lehtori Donald Fields. Mukana on myös tohtori Dominic Bellenger. Kurssia suositellaan englannin kielen harrastajille, opiskelijoille ja opettajille. Kurssimaksu 250 mk.

1.8.—10.8. KUVATAIDEKURSSI

Akvarelli- ja öljyvärimaalauksia. Ohjaajina kuvaamataidonopettajat Eija Hahtonen ja Mari Aspola. Kurssi järjestetään yhdessä Maaseudun Sivustysliiton kanssa. Kurssimaksuun (400 mk) sisältyy opetus ja puolihoito. Pohjoiskarjalaiset opiskelijat voivat hakea kurssimaksua varten apuraha liiton Pohjois-Karjalan aluekeskuksesta os. Koski, 11 D 50, 80100 Joensuu 10. Lisätietoja saa aluesihteri Pentti Pirhoselta, puh. 973-21557.

19.8.—23.8. VARTTUNEEN VÄEN OPISTOKURSSI: "MAA JA MATKUSTUS"

Tutustutaan Etelä-Amerikkaan, Itä-Afrikaan, Palestiinaan, Australiaan ja Kaukoi-tään. Kurssin johtaa lehtori Helvi Valkonen. Kurssimaksu 250 mk.

Ilmoittautumiset mieluiten viikkoa ennen kurssien alkamista. Kurssien avaus alkamispäivänä klo 10.00 ja päätös viimeisenä kurssipäivänä klo 15.00 mennessä. Päivän runko-ohjelma: klo 8.30 aamupala, 9.00 aamuhartaus ja työskentelyjakso, 17.00 päivällinen. Vapaa-aikana mahdollisuus mm. uintiin, retkeilyyn, karjalaiseen kyykkä-peliiin ja lentopalloiluun. Kaikille kurssille voi osallistua opiston ulkopuolella asuen. Kurssimaksu kattaa opetuksen, ruokailun ja majoituksen, ei kuitenkaan linnaahteita (linnaahteita voi vuokrata opistolla 10 markalla).